

ЕНЕРГОЕФЕКТИВНЕ ЕКОЛОГІЧНЕ БУДІВНИЦТВО В УКРАЇНІ

Селіхова Я.В.

Науковий керівник – Чепурна С.М., канд. техн. наук, ст. викладач

Основними завданнями концепції державної екологічної політики України на період 2020 року у галузі житлово-комунального господарства та будівництва є: перегляд нормативно-правової бази з метою забезпечення природоохоронних вимог, зокрема щодо енерго- та ресурсозбереження, у процесі промислового та житлового проектування, будівництва та реконструкції споруд. Вирішення подібних задач безпосередньо пов'язане із впровадженням еко-ефективного будівництва.

Енергоефективне екологічне будівництво – це спорудження архітектурних об'єктів, які повністю забезпечують себе електроенергією та теплопостачанням за допомогою використання альтернативних джерел енергії (сонця та вітру) та переробці відходів.

Актуальним питанням енергоефективного екологічного будівництва є забезпечення комфортності внутрішнього середовища та естетичної привабливості споруди з позиції візуального сприйняття в архітектурному середовищі при застосуванні екоефективного будівництва.

Доцільним та дієвим є комплексний підхід щодо енергоефективного будівництва, де отримання найвищих результатів можливе при використанні заходів щодо економії енергії на кожному етапі проектування.

Основними принципами формування проектних рішень енергоефективних будівель є:

- містобудівні (вибір місця розташування будівлі з урахуванням кліматичних умов, ландшафту, існуючої забудови в районі передбачуваного будівництва, використання підземного простору тощо);

- об'ємно-планувальні (компактна форма в плані, проектування і будівництво великокорпусних житлових будинків, гнучкі планувальні рішення, функціональне зонування приміщень, у тому числі щодо температурно-вологим параметрам мікроклімату та ін);

- конструктивні (використання ресурсо- та енергозберігаючих будівельних матеріалів і конструкцій, що мають міцність, жорсткість, тріщиностійкість та володіють довговічністю, безпекою, раціональними експлуатаційними витрати);

- екологічні (дотримання вимог щодо інсоляції, шумозахисту приміщень, архітектурний вигляд будинку повинен бути в гармонії з навколишнім середовищем, використання у проектах екологічно чистих матеріалів, скорочення кількості відходів);

- інженерно-технічні (застосування технічних рішень і обладнання, що дозволяють усунути або скоротити надлишкові витрати на нагрів, охолодження та вентиляцію приміщень, надлишкове водоспоживання і освітлення, впровадження нових інженерних систем, енергоджерел, обладнання, контрольно-вимірювальних приладів, усунення втрат у сфері ЖКГ при транспортуванні тепло-, енергоносіїв, води тощо).

Впровадження заходів щодо економії енергії при проектуванні будівель є необхідним. Порушуючи питання щодо збереження енергії та енергоносіїв, слід передусім передбачити енергоекономне будівництво, та використання для опалення будівель енергії, що має здатність до відновлення. Як показує аналіз енергозберігаючих заходів у житлових і громадських будинках, основні зусилля слід направити на підвищення рівня теплоізоляції будинків і, в першу чергу, огорожуючих конструкцій, але не менш важливими є і форма будівлі, її спрямування відповідно щодо сторін світу.

На сучасному етапі коефективне будівництво не досить широко розповсюджено в Україні. Через недостатнє фінансування з боку держави, воно існує майже за рахунок приватних осіб. Екоефективні споруди громадського призначення в Україні взагалі не будуються, проте в індивідуальних житлових будинках екоефективне будівництво набирає популярність.

РОЗВИТОК РЕКРЕЙЦІЙНИХ ЗОН УКРАЇНИ

Лещенко А.С.

Науковий керівник – Чепурна С.М., канд. техн. наук, ст. викладач

Пропорційна інтенсивному росту сучасних міст зростає ступінь деградації їх природних ресурсів, що призводить до порушення екологічної стійкості міста, як природно-антропогенної системи, і скорочення територій, придатних для рекреаційного використання. Збереження і збільшення природних компонентів міського ландшафту, забезпечення високого рівня рекреаційного обслуговування визначають якість життя міського населення.

В сучасному світі рекреація – як процес відновлення фізичних і духовних сил людини чи – як процес відтворення людини є незамінним фактором чи умовою розширеного відтворення фізичних, інтелектуальних і емоційних можливостей окремої людини та суспільства загалом.

За останні кілька десятиріччів у світі поступово зростає значення оздоровчого лікування, туризму і рекреації. Здебільшого така тенденція пов'язана насамперед із значним зростанням прибутків населення